

scandalum; non est imponenda reluctanti, neque sine absolutione dimittendus.) Sextò, quod poenitens tenetur acceptare poenitentiam rationabilem à Confessario impositam.) Hucusque Doct. Hebas, præter inclusa in semicirculis.

DECIMANONA
propositio.

HOMO DEBET AGERE
toto vitæ tempore poenitentiam
pro peccato originali.
Damnata.

EXPLANATIO.

1155 **S**entiendum est, hominem non teneri agere poenitentiam, toto vitæ tempore pro peccato originali; quia ita declarat Alexand. Ratio est: tum, quia in Trident. sess. 5. num. 5. definitur, quod per Baptismum tollitur peccatum originale, tam quoad reatum, poenam, videlicet, quam quoad omnem rationem peccati, seu culpæ; contra hæreticos asserentes, solum radi: ergò non est obligatio ad poenitentiam pro ipso, cum poenitentia sit poenam tenere pro reatu peccati; ex quo sequitur, quod non solum toto vitæ tempore, non detur talis obligatio, quod hic expressè declaratur, verum neque aliquo.

1156 Tum etiam, quia actus virtutis poenitentiae propriè sumptæ dicunt, vel includunt retractationem peccati commissi: ergò nō

potest fieri propriè poenitentia pro peccato originali. Patet consequentia: nam retractatio est respectu actuum voluntatis propriè: ergò cum peccatum originale non sit commissum per propriam voluntatem (& ideò in posteris non est peccatum actuale, nec personale, sed habituale, & voluntarium terminativè, id est, per voluntatem Adami, moralitèr in voluntate posterorum terminatam) non potest pro illo propria poenitentia dari; vide D. Thom. 3. part. quæst. 84. artic. 2. ad 3. & Salmant. tom. 4. disp. 14. dub. 2. §. 1. num. 31.

1157 Hæc damnata propositio, vel est hæretica, eo quod supponat, non esse deletum originale peccatum quoad reatum, contra Tridentin. vel ad minus erronea, vel hæresi proxima; quia in suo asserto conclusioni ex decisione Concilii illatæ opponitur, nimium, non deberi pro originali poenitentia; cum Tridentin. asserat, esse deletum quoad culpam, & poenam; vide dicta in advertentiis, num. 1019. & 1020.

VIGESIMA PROPOSITIO.

CONFSSIONES APVD
Religiosos factæ, pleraque, vel sacrilegæ sunt, vel invalidæ.
Damnata.

VIGESIMA PRIMA
propositio.

PAROCHIANVS POTEST
Suspiciari de Mendicantibus, qui
elemosinis communibus vivunt, de
imponenda nimis levi, & incongrua
poenitentia, seu satisfactione ob
quæstum, seu lucrum subsidii
temporalis.
Damnata.

EXPLANATIO.

1158 **Q**uis, nisi status Religiosi inimicus has assertiones proferret? Quæro à te, o satis audax: Quid tuam stimulat mentem, vt talia audeas affirmare? Est ne invidia tua impatientèr ferens prosperos Religiosorum progressus? Ipsi namque sedulo proximorum spiritualem salutem verbo, & exemplo procurant; & totis viribus conantur peccatores ad poenitentiam revocare, peccatorum sæda, lethalia, & lugubria damna præ oculis apponendo; & peccandi occasiones salutari medicina removendo: Deo pro hoc adipiscendo sine, se hostiam sanctam, & rationabilem exhibendo. Quid de Ecclesia Dei fieret, ait Chri-

stus Dominus Seraphicæ Virgini, & meæ parenti Theresiæ, nisi Religionibus fulciretur? Sed quid detineor, cum experientia hoc textetur; satis ostendis, qui talia vociferaris, Sanctissimæ Dei Ecclesiæ, infirmum te fulcimentum præstare.

1159 Sentiendum ergò est 1. Contra vigesimam propositionem, confessiones apud Religiosos factas, non esse sacrilegas, neque invalidas: quia ita declarat Alexand.

Supponitur in hac propositione, quod non deficit Religiosis, neque approbatio à Tridentin. petita, nec iurisdictio ad hoc munus requisita, & hoc supposito, damnantur prædictæ propositiones; quia sunt statui Religioso iniuriæ, item piarum aurium offensivæ, insuper, quia scandalosæ; ita Corell.

1160 Sentiendum est 2. Contra vigesimam primam propositionem, non dari fundamentum ad hoc, vt Parochianus possit suspiciari de Mendicantibus, qui communibus elemosinis vivunt, quod in congruam, & levem poenitentiam imponent poenitentibus ob quæstum, seu lucrum subsidii temporalis: quia ita declarat Alexand.

Et licet (quod Deus avertat) ita fieret, non ideò ex parte Mendicantis absolventis esset invalida confessio; quia satisfactio non est pars essentialis Sacramenti Poenitentiae, vt dixi num. 1145.

1161 Dixi, ex parte Mendi-

in Decreto Sacrae Congregationis sub Innocent. XI. ut à me supra explicato, à num. 1017.

1172 Ex quo bene infertur, esse scandalosas has propositiones, cum proximo damnum afferant, arcendo à communione. Insuper & temerarias, quia sunt contra Doctorum communem sensum, & Ecclesiae receptum, & praxim; iuxta dicta in advertentiis, num. 1036. & 1039.

VIGESIMA QUARTA propositio.

OBLATIO IN TEMPLO, QUAE fiebat à B. V. Maria in die Purificationis suae per duos pullos columbarum, unum in holocaustum, & alterum pro peccatis, sufficienter testantur, quod indiguerit purificatione, & quod filius, qui offerebatur, etiam macula matris maculatus esset secundum verba legis. Damnata.

EXPLANATIO.

1173 **S**upponendum, quod in Levitico, cap. 12. erat ista lex: *Mulier si suscepto semine, pepererit masculum, immunda erit septem diebus. Et quod, Triginta tribus diebus manebit in sanguine purificationis suae.* Et insuper illi praecipiebatur, quod agnum offerret. Et si non posset hoc, duos sumeret turtures, aut pullos columbarum, unum in holocaustum, & alterum pro peccato; insuper in Exodo, cap. 13.

erat lex praecipiens, offerri Deo omne primogenitum de Filiis Israel.

1174 Sentiendum ergo est, quod oblatio à B. Maria in Templo facta in die Purificationis per duos pullos columbarum non testatur, vel quod ipsa Purificatione indiguerit, vel quod filius aliquam ex Matre maculam contraxerit; quia ita declarat Alexand.

Ratio est: quia purificatione non indiget, quod maculatum non est; sed B. Maria maculata non est, nec semine viri, ut de fide constat; nec aliquo fluxu sanguinis, ut communis Patrum consensus tenet apud Lorinum in cap. 12. Levitici: ergo non indiget purificatione.

1175 Unde sequitur 1. quod si Maria Sanctissima maculam non habet, cum conveniens fuerit, quod ea puritate niteret (ait Div. Anselmus, lib. de Excel. Virgin.) quae maior sub Deo nequit intelligi, quomodo Christus ab illa maculatus erit?

1176 2. Sequitur, quod B. Virgo non fuit obligata lege purificationis: nam lex illa ita dicit: *Mulier, si suscepto semine:* ergo cum Maria, ut fides docet, absque concursu viri, solo Spiritus Sancti influxu, conceperit, & Virgo post partum permanferit, non fuit tali lege obligata, ut est commune Sanctorum Patrum assertum, apud Lorinum citat. & Silveiram in Evang. hic, cap. 5. quaest. 2. & Cornel. Alapid. ad textum Levitici, v. 2.

Nec

1177 Nec valet dicere, quod ubi Vulgata ponit, *suscepto semine,* lectio Hebraea habet, *si fecerit prolem;* quod de Beata Maria verificatur. Non inquam obstat; tum, quia communis consensus Vulgatae sequitur: tum, quia adhuc in Hebraeo immundam esse, asseritur à lege, suscepta prole, quod de Maria Sanctissima non verificatur, ut vidimus num. 1175. vide Cornel. Alapid. citatum.

1178 Sed dices, cur Maria legem implevit, si ea non erat ligata? Ex duplici motivo, aiunt communiter: 1. ad evitandum scandalum, quod sequeretur, si non fecisset: 2. ut exemplum obedientiae, & humilitatis ceteris praerberet.

Unde ut ait D. Antonin. 4. part. dist. 15. cap. 20. §. 7. dupliciter dicitur aliquid purificari, vel per recessum à macula, vel per maiorem accessum ad summè purum; & hoc 2. modo se purificavit Maria Virgo.

1179 Ex dictis maneat, quod haec propositio est malè sonans, & piarum aurium offensiva; Christo, & Beatae Mariae Virgini iniuriosa; item temeraria, quia communi sensui opponitur; insuper & haereticis vehementer suspecta, cum praesumi possit, si eius Author sanctae mentis receptus non est, quod *Ly indiguerit Purificatione, & Ly, & quod filius, qui offerebatur etiam macula Matris maculatus esset.* Referat ad illa verba: *Vnum in holocaustum, & alterum pro peccatis.* Etsi supponit, in Christo fuisse

peccatum, & in Maria mortale aliquod actuale, blasphemia est haeretica; ita Corella hic, à numero. 142.

VIGESIMA QUINTA propositio.

DEI PATRIS SIMVLACRVM nefas est Christiano in Templo collocare. Damnata.

EXPLANATIO.

1180 **S**upponendum 1. quod fuit in antiqua lege valde odiosum imagines, seu simulacra populo proponere, quia pronus erat ad idolatriam, & offendiculum in eam incidendi, ex hoc illis parabatur; unde Exodi 20. 3. illis praecipiebatur sic: *Non facies tibi sculptile, neque omnem similitudinem, quae est in caelo desuper, & quae in terra deorsum, neque rerum, quae sunt in aquis.* Idem habetur Deuteronomii 4. v. 16. vide Abulensem, quaest. 39. in cap. 20. Exodi, & quaest. 5. in cap. 4. Deuter.

1181 2. Suppono, quod simulacrum hic sumitur, non pro idolo, ut aliquando fit, iuxta illud Psalm. 113. *Simulacra gentium argentum, & aurum;* sed pro eodem, ac imago, sive picta, sive sculpta.

1182 3. Suppono, quod à tempore Christi Domini cepit Sacrarum Imaginum veneratio, nescio an exordium sumpserit ex illa Christi celebri Imagine, quam à sua Omnipotentia pictam ad Aba-

cantis, & c. nam si poenitens aliquid præberet Confessario ob motivum intrinsecum respectu administrationis huius Sacramenti, & ita affectus confiteretur, sacrilegè peccaret, & nullum propter eius indispositionem acciperet Sacramentum; vide explicationem propositionum 45. & 46. ab Innocent. XI. damnatarum, à numero. 768.

Si aliquid tribuatur Confessori ex motivo aliciendi, sive applicandi illum ad ministracionem, vel ut illius stipendium, non est reprobatum; sed talitèr se Confessor cum poenitentibus ostendat, ut illum lucri temporalis alienum iudicent; ne occasionem illis præbeat hæc, vel similia machinandi.

VIGESIMA SECUNDA propositio.

SACRILEGI SVNT IVDICANDI, qui ius ad Communionem prætendunt, antequam condignam de delictis suis poenitentiam egerint. Damnata.

VIGESIMA TERTIA propositio.

SIMILITER ARGENDI SVNT à Sacra Communionem illi, quibus nondum inest amor Dei purissimus, & omnis mixtionis expers. Damnata.

EXPLANATIO.

1162 **S**upponendum, quod poenitentia tripliciter sumi potest: 1. pro Sacra-

mento Poenitentia: 2. pro actibus principalibus virtutis poenitentia, nimirum contritione, & attritione: 3. pro satisfacione Sacramentali à Confessario imposita, vel pro voluntario exercitio operum poenialium ad satisfaciendum pro poenis peccatorum debitus.

1163 Sumpta poenitentia, pro Sacramento, præmittenda est ad Eucharistiam ab eo, qui peccati lethalis conscientiam habet (etiam si contritionem habeat) ex præcepto Divino, ut ait Sotus in 4. distinct. 12. quæst. 12. artic. 4. Suarez de Euchar. disp. 66. sect. 3. in casu autem necessitatis, ut ad vitandum scandalum, vel infamiam, non habita copia Confessarii, cum sola contritione communicare potest; de quo vide explicationem propositionis 38. ab Alexand. VII. damnatæ, à numero. 377.

1164 Adverte, quod licet Eucharistia sit Sacramentum vivorum, potest per accidens primam gratiam dare, quando, videlicet, accedit aliquis ad eam, non habens conscientiam peccati lethalis, cum re ipsa illud habeat; ad quod requiritur, quod attritio præmittatur: non tamen est improbable, non requiri attritionem; vide hoc apud Lugum de Eucharist. disput. 12. sect. 1. numero. 2.

1165 Sentiendum ergo est 1. Non esse sacrilegos, qui communionem prætendunt antequam de suis peccatis condignam satisfactioem præstent; quia ita declara-

rat

rat Alexand. contrarium damnando.

Ratio est: quia Trident. sess. 13. cap. 7. loquendo de dispositione ad Eucharistiam, hæc habet: *Eam probationem necessariam esse, ut nullus sibi conscius mortalis peccati, quantumvis sibi contritus videatur, absque præmissa Sacramentali confessione, ad Sacram Eucharistiam accedere debeat*; sed nullam aliam dispositionem petit Concilium, nisi Sacramentalem confessionem præmissam: ergo non requiritur, quod prius apponatur condigna satisfactio.

1166 Ex quo Tridentin. textu habetur, quod hodiè non est suspendenda à Confessario sumptio Eucharistia, nisi aliquando fiat, vel per modum medicinae ad peccata vitanda, vel quia spiritualis Pater prudenter probare, vel exercere vult filium spirituales in obedientia, & resignatione; quod hic non damnatur.

1167 Imò, non est improbabilis opinio Vazquez, & aliorum apud Dianam, 3. part. tractat. 4. resolut. 31. asserentium, non peccare venialitèr contra Eucharistiam eum, qui cum actuali peccato veniali concomitanti, puta, verbo otioso, vel mendacio levi, ad eam sumendam accedit; contrarium tamen sentio, quia est positiva irreverentia.

1168 Non damnatur hic opinio Durandi, Paludani, Caietani, Silvest. & aliorum apud Curs. Moral. tom. 1. tract. 4. cap. 6. punct. 4. num. 47. affirmantium, quod

ad effectum huius Sacramenti, nimirum, gratiam, requiritur actualis devotio, vel fervor charitatis; quia hoc diversum est ab assumptu propositionis damnatæ. Opinio tamen contraria, videlicet, quod talis devotio non requiratur, est communis. Benè verum est, quod ad aliquos effectus communionis, ut ad animæ delicias, iuxta illud: *Pinguis est panis Christi, & præbebit delicias Regibus*; actualis devotio, seu fervor charitatis postulatur; ut ait Suarez, 3. part. disp. 36. sect. 9. & communiter.

1169 Sentiendum est 2. contra 23. propositionem, non esse arcendos à communione, qui purissimum Dei amorem non habent, omnis mixtionis expertem; quia ita declarat Alexand.

1170 Ratio est: tum propter dicta num. 1166. Tum, quia ex vna parte solum petit status gratia sumptio Eucharistia; & ex alia sufficit certitudo moralis huius status, ut videri potest in citat. Curs. cap. 7. punct. 2. num. 19. Nam talis certitudo excusat à temeritate quamlibet humanam actionem; sed hoc componitur, absque Dei purissimo amore: ergo non requiritur.

1171 Tum denique, quia rarissimè Eucharistia à fidelibus sumeretur; cum rarissimi sint, qui talem amorem purissimum, & absque mixtione habeant. Concedo tamen, quod ad quotidie communicandum ij, qui Sacerdotes non sunt, talem amorem habere, seu procurare debent; iuxta dicta

garum Aedessæ Regem misit; cuius historia apud Cartagenam, homilia de Transfigur. videri potest; & à primævis Christianæ Religionis temporibus declarat Trident. sess. 25. de invocat. & veneration. ortum duxisse; & patet in Imaginibus, tam pictis, quam sculptis à Luca Evangelista, iuxta antiquam traditionem, & apud nos habitis.

1183 Insuper declarat Trid. Imagines Christi, B. Virginis, & Sanctorum veneratione dignas esse, quod iam à secunda Synodo Nicæna sancitum fuit, contra Arium, aliosque hæreticos; & docet Concilium, quod ille honos Imaginibus exhibitus non sistit in ipsis, sed quod ad prototypa refertur.

1184 Adverte, quod hæc damnata propositio, non asserit, quod Dei Patris imago, vel simulacrum non debet fieri, sed quod nefas est, quod in Templo collocetur; & licet non videatur denegare ei absolute venerationem, colligitur tamen, cum in templo non esse collocandam, affirmet.

1185 Sentiendum ergo est, non esse illicitum collocare in templo simulacrum Dei Patris, si ve imaginem, tam pictam, quam sculptam: quia ita declarat Alex. contrarium damnando.

Ratio est: quia licet Pater Aternus corporis expers sit, & non possit proprie figurari, iuxta illud Actor. 17. v. 9. Genus ergo cum finis Dei, non debemus estimare: Lapidi sculptura artis. . . Divi-

num esse simile. (Vide hic Bibliam Maximam) non tamen obstat, vt de eo aliqua pictura, aut sculptile fiat nostro humano, & sensibili modo magis accommodatum, iuxta Ecclesiæ morem, vt sit memoriale, seu excitamentum ad illum in sua pictura venerandum, & adorandum; quod fit non sistendo in simulacro. Etsi hoc ita est, quid repugnat, quod talis imago Dei Patris in templo ad hunc finem collocetur; sicut etiam Angeli, quamvis spirituales sint, non solum in lege gratiæ, sed in lege scripta, collocabantur in Tabernaculo, & in Templo? vt constat ex Exodo 25. & ex 3. Regum, cap. 6.

1186 Et licet Pater Aternus sub aliqua forma ostensus non sit, sicut constat de Spiritu Sancto, & de Angelis. Tamen ex nullo capite repugnat, quod aliqua rationabili figura signetur, & quod venerationi proponatur in lege gratiæ, in qua omnia sanè intelliguntur; & ita receptum est in ea, & sufficit quod expresse declaratum sit à primo Pastore; vnde in hoc nõ est audiendus Abulensis loco citato, inconueniens reputans, quod in Ecclesia Tripitas figuretur; excludantur tamen indecentes Imagines, & ab Ecclesia non in usu habitæ.

1187 Hæc igitur propositio temeraria videtur; quia est contra communem Ecclesiæ sensum. Etsi supponit, quod fieri possit imago Patris (de quo nihil Trident. expresse) & quod venerationi exponi non debeat, videtur sonare

re hæresim Arii, & Lutheri negantium Imaginibus Sanctorum venerationem; vt ait Corella hic, numer. 152.

VIGESIMASEXTA propositio.

LAUS, QUÆ DEFERTVR Mariæ vt Mariæ, vana est. Damnata.

EXPLANATIO.

1188 Advertendum, quod laus definitur ex D. Thom. supr. Psalm.

17. in princip. quod est: Sermo dilucidans magnitudinem virtutis; vt videri est in nostris Salmantic. tom. 3. in arbor. prædic. num. 50. nisi velis sumere laudem largo modo, pro eodem ac honore, qui definitur, quod est: Testimonium de excellentia alterius. Vt ait Div. Thom. 1. 2. quæst. 2. artic. 3. nam aliquem honoramus, & verbis, & factis; si verbis, est laus; si factis, est honor. Tamen si honor proprie sumatur, respicit constitutos in excellenti dignitate, quasi in fine, seu termino existentes. Sicut laus proprie sumpta respicit bonitatem operationis, tendentis in terminum, seu finem, vt explicat S. Doctor in 3. distinct. 9. quæst. 1. art. 2. quæstionc. 1.

1189 Vnde habemus, quod qui magnitudinem virtutis habet, dignus est laude. Et quando laus est actus Religionis, quæ quidem cultum Dei respicit, debet fieri

cum aliqua submissione, & appellatur Latria, à verbo Græco Latrevo, quod tremere sonat; & quælibet Dei adoratio Latria dicitur. Si laus cum submissione, vel alia adoratio Beatæ Virgini, vt Dei Matri fiat, appellatur Hyperdulia. Si cæteris Sanctis, Dulia; de quibus tractat Div. Thom. 3. part. quæst. 25. artic. 4. qui 1. 2. quæst. 103. artic. 3. ad 2. asserit Duliam, & Hyperduliam distinctam esse à Religione. Probabile tamen est, esse actus secundarius Religionis; vide Salmantic. in arbore, numer. 78.

1190 Sentiendum ergo est, quod non est vana, sed pia laus Mariæ vt Mariæ: quia ita declarat Alexand.

Ratio est: quia etsi in Maria non intelligatur eius dignissima Maternitas (si hoc intendit propositio) adhuc laudem meretur; quia magnitudinem virtutis habet: nam Maria vt Maria, Virgo purissima est; vt Maria, est humilissima, & se Ancillam Domini profitetur, & annuit, quod in ea fieret, secundum quod ei annuntiatum est; vt Maria, est Sancta; vt Maria, in Templo à teneris annis Deo dicata; vt Maria, de congruo meruit Maternitatem, & substantiam Incarnationis, non vt intentam, sed vt exequutam, de quo vide Illustrissim. Godoy in 3. part. tom. 1. disp. 13. num. 20. vt Maria, meruit de condigno augmentum gratiæ mediante qua, fuit ad Maternitatem disposita, vt ait idem Godoy, num. 23. sed totum

tum hoc est magnitudo virtutis: ergo digna est laude ut Maria.

1191 Nec obstat, quod quilibet virtus, vel virtutis exercitium absque Dei auxilio, & concursu fieri non potest; quia hoc solum probat, quod in Dei gloriam referendum est, ut in ultimum finem: nam sine Deo, in quo vivimus, movemur, & sumus, nihil est, aut valet creatura.

1192 Ex quo patet, quod Maria Sanctissima ex omni capite digna est sermone dilucidante eius virtutis magnitudinem, hoc est, laude, quia bonam operationem, qua in finem tendit, elicit iuxta dicta num. 1189. nam, quia naturales virtutes in ea fuere perfectae, digna est quacumque humana laude; quia Sancta, & infusus virtutibus ditata, digna honore Dulciae; quia Mater Dei digna Hyperdulia; & ex hoc capite, cum sit maior omni laude, nec laudare sufficit; sicut de Deo dicitur in Psalm. 64. iuxta Hieron. lectionem: *Tibi filet laus Deus in Sion*; id est, supra laudem honorare, & glorificare Deum debemus; insuper, quia contactum Christi intimissimum habuit, meretur apud doctos adorationem Patriae; quamvis multoties non convenit hoc illiteratis praedicare, ne in errorem incidant; vide Caietan. in 3. part. D. Thom. quaest. 25. art. 5. in corpor.

1193 Haec damnata propositio, ut ex se patet, quomodo-cumque sumatur, est male sonans; item Sanctissimae Virgini iniurio-

sa; insuper blasphema: quia est falsa locutio contra Deum in ea relucens; iuxta dicta in advertent. n. 1022. 1023. & 1025.

1194 Et quamvis haeretica non sit, proxima tamen videtur haeresi Leonis Isaurici, & aliorum sequatium asserentium, Mariam solum esse reverentia dignam, dum Christum in ventre habuit; circa quod vide Vazquez, tom. 1. in 3. part. disp. 97. cap. 1. numer. 6.

VIGESIMA SEPTIMA propositio.

*VALEAT ALIQUANDO
baptismus sub hac forma collatus, in
nomine Patris, & Filii, & Spiritus
Sancti, praetermissis illis:*

Ego te baptizo.

Damnata.

VIGESIMA OCTAVA propositio.

*VALET BAPTISMVS,
collatus à Ministro, qui omnem ri-
tum externum, formamque bap-
tizandi observat, intus vero in cor-
de suo apud se resolvit, non
intendo quod facit Ecclesia.*

Damnata.

EXPLANATIO.

1195 **S**upponendum 1. quod tria in Sacramentis ad eorum validitatem requiruntur, materia, forma, & intentio Ministri; ita declarat Con-

ci-

cilium Florent. in Decreto fidei, his verbis: *Haec omnia Sacramenta tribus perficientur, videlicet rebus, tanquam materia, verbis tanquam forma, & persona Ministri conferentis Sacramentum, cum intentione faciendi, quod facit Ecclesia.*

1196 2. Supponendum, quod Ecclesia non potest mutare substantialiter materias, vel formas Sacramentorum, cum à Christo institutae sint; ita declarat Trident. sess. 21. cap. 2. & sess. 7. can. 1. Mutatio accidentalis non facit Sacramentum invalidum, ut si Latinus forma Graecorum baptizet, quae est: *Baptizetur servus Christi, & c.* illicita tamen erit, si non fuerit iuxta Ecclesiae morem, & si in materia gravi, mortale; si in levi, veniale; ut ait Ledesm. tom. 1. cap. 1. circa conclus. 26. & Villalob. tom. 1. tract. 3. dif. 3.

1197 Sentiendum ergo est: 1. Quod in forma baptismi apponenda sunt ad eius valorem verba exprimentia actionem Ministri: quia ita declarat Alexand. contra propositionem. 27. & est propositio de fide desumpta ex Concilio Florentin. in Decreto de Armenis, & ex Alexandro III. cap. 3. de baptism. & ita habet Ecclesiae usus.

1198 A ratione probatur: quia actio abluendi propter multa fieri potest: ergo oportet, quod verbis formae determinetur; sed hoc non fit per illa verba: *In nomine Patris, & c.* ergo per alia videlicet: *Ego te baptizo, baptizandi actionem expressantia.*

1199 Confirmatur: quia materiae, & formae Sacramentorum debent inter se uniri moraliter, ut ex illis resultet artefactum morale, significans effectum Sacramentorum; sed modus quo se uniantur, est significando verba, quod fit per actionem: ergo debent dari verba actionem baptizandi significantia; vide Ledesma, cap. 4. de form. baptism. dub. 2.

1200 Sentiendum est: 2. Quod requiritur intentio in Ministro ad validitatem, tam baptismi, quam cuiuscumque alterius Sacramenti: quia ita declarat Alexand. contra vigesimam octavam propositionem: nam est propositio de fide definita contra haereticos in Trident. sess. 7. can. 11. his verbis: *Si quis dixerit, in Ministris, dum Sacramenta conficiunt, non requiri intentionem, saltem faciendi, quod facit Ecclesia, anathema sit.* Et Leon. X. damnavit hanc Lutheri propositionem: *Sacramentum validum est, etiam si verba à Ministro irrisorie, & tocosè dicantur.* Vide eam in Curs. Moral. tom. 1. tract. 1. cap. 7. punct. 3. num. 23.

1201 A ratione probatur ex Div. Thom. 3. part. quaest. 64. artic. 8. nam ea, quae in Sacramentis pronuntiantur, & aguntur, indifferentia sunt: ergo ut ad suum effectum applicentur, debent ab aliquo determinari; sed nequeunt ab alio, quam à Ministro intendente, id facere: ergo debet in illo intentio dari ad validitatem Sacramenti.

Haec

1202 Hæc intentio actualis debet esse: non tamen requiritur formalis, sed sufficit virtualis, quæ remanet, dum Sacramentum fit, ex formali in actionibus moraliter ab illa continuatis; habitualis intentio non sufficit: bene verò ad applicationem sacrificiorum, & aliorum suffragiorum, de quo vide Lug. de Sacrament. in gener. disp. 8. sect. 5. & sect. 6. num. 90. & 91.

Istæ propositiones damnatae videntur hæreticæ, vtpotè oppositæ immediatè propositionibus de fide, iuxta dicta numer. 1198. & 1201.

VIGESIMA NONA propositio.

*FUTILIS, ET TOTIES
convulsa est assertio de Pontificis
Romani supra Concilium Ecumenicum
auctoritate, atque in
fidei questionibus decernendis
infallibilitate.*

Damnata.

EXPLANATIO.

1203 Hæc propositio duas continet partes, & vtraque contra Pontificis Romani potestatem: prima adimere illi vult auctoritatem supra Concilium Generale. Secunda, negare illi infallibilitatem in rebus fidei definiendis; & licèt, vt aiunt R. Corella, & Doct. Hebas, videatur, hanc propositionem nihil affirmare, vel negare circa hoc, sed impugnare ventilantes hoc: ta-

men affirmationem, seu assertionem de auctoritate Papæ supra Concilium, & illius infallibilitatem in definiendis rebus fidei, pro nihilo habet, dum ait: *Toties convulsa*: ergò satis eius temeritas, & infidelitas apparet.

1204 Sentiendum est 1. contra primam eius partem Romanum Pontificem habere auctoritatem supra Concilium Generale: quia ita declarat Alexand.

Ratio est: tum, quia in primis Concilium generale absque Pontificis auctoritate congregatum, nullum est: nam ad Pastorem universalem oves ex omnibus gregibus congregare competit, non ad Imperatoriam potestatem; de quo doctè tractat Bellarmin. contra hæreticos, tom. 2. de controversiis, lib. 1. cap. 12.

1205 Tum, quia Papa debet Concilium confirmare: vnde Concilium Chalcedonense in Epistol. ad Sanct. Leonem Papam: *Rogamus*, inquit, *tuis Decretis nostrum iudicium, vt firmitas tua, filiis, quod decet, adimpleat*. Suponno, quod Papa, per se, aut eius Legatos, in Concilio Generali præsidere debet.

1206 Tum, quia in primo renovatæ Ecclesiæ Concilio, Actor. 15. Petrum Apostolum præsidisse affirmat Hieronimus in Epistol. ad August. quæ est 11. & colligit, supra Concilium fuisse: *Quia primus surgit, primus loquitur, primus questionem definit. Et omnes*, ait Hieronimus, *sententiam eius sequuntur.*

Tum;

1207 Tum, quia Concilium Lateranense sub Leone X. ita declaravit contra Concilium Basiliense, his verbis: *Solum Romanum Pontificem, tanquam super omnia Concilia auctoritatem habentem, &c.* Vide in Belarmin. lib. 2. cap. 17. column. mihi 97.

1208 Tum denique, quia Summus Pontifex immediatè à Christo Domino potestatem accipit, & absque populi dependentia: vt patet ex illis verbis: *Pasce oves meas.* Ioannis 21. & ex illis: *Quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum & in cælis.* Matth. 16. & est commune Theologorum assertum; ita Suarez de legib. lib. 4. cap. 16. num. 2. & Villalob. tom. 1. tractat. 2. difficult. 16. num. 1. ergò supra Concilium habet auctoritatem: aliàs cum dependentia ab alio potestatem acciperet à Christo Summus Pastor.

Vnde merito asserunt aliqui, esse de fide, quod Pontifex Summus sit supra Concilium; Belarmin. tamen, leg. 2. cap. 17. folio mihi 98. 1. sine sentit, non esse definitionem istam: esse verò temerarium hoc negare.

1209 Sentiendum est 2. Pontificem Summum non posse errare, definiendo ex Cathedra res fidei. Ratio est: nam *Ecclesia Dei vivi*, ait Paulus 1. ad Timoth. 3. vers. 15. *est columna, & firmamentum veritatis*; sed in Summo Pastore hæc columna, vt in visibili petra solidatur, cum super illam Ecclesia ædificetur: ergò veritas in hac petra ex Cathedra

definita, firmissima, & infallibilis est; vnde à Christo dicitur Petro: *Ego rogavi pro te, Petre, vt non deficiat fides tua.* Ex quo loco declarat Bernardus, Epist. 190. non posse errare Papam ex Cathedra docentem. Vnde sic definiendo erit de fide. Quam autem infallibilitatem habeant canonizationes Sanctorum? Vide circa hoc Dian. 11. part. tractat. de infallibilit. Decret. qui est in fine, à resolut. 15. & 18. vbi Bañez, Suarez, & Ioannis à Sanct. Thom. adducit opinionem negantem esse de fide, ipse tamen cum Valentia, Palao, & aliis, de fide esse, affirmat.

1210 Hæc damnata propositio, præcipuè quoad hanc secundam partem, hæretica est; vt tradit Castro Palao, tom. 1. tractat. 4. disput. 1. punct. 5. §. 2. num. 6. ita Corella, cum Suarez, Bañez, & aliis; quod intelligitur, definiendo Papa ex Cathedra, etiam extra Concilium, ita plurimi, quos citat Dian. resolut. 2. & à Leone X.

asserit, esse definitum.

Vide resolut. 1.

***

TRIGESIMA PROPOSITIO.

VBI QVIS INVENERIT doctrinam in Augustino fundatam, illam absolutè potest tenere, & docere, non respiciendo ad ullam Pontificis Bullam.
Damnata.

EXPLANATIO.

1211 **S**upponendum, quod iam tetigi n. 1211. nimirum Papam errare non posse, definiendo ex Cathedra res fidei, & hoc, non solum in Generali Concilio, quod est de fide: verum neque extra Concilium, quod aliqui de fide iudicant, ut ex Dian. num. 1211. vidimus, alii hæresi proximum, ut Belarmin. tom. 1. de controvers. lib. 4. cap. 2. in fine; insuper neque errare potest in præceptis morum, quæ toti Ecclesiæ præscribuntur, & quæ in rebus necessariis ad salutem, vel in his, quæ per se bona, vel mala sunt, verantur; ita Belarmin. cap. 5. Bañez, 2. 2. quæst. 4. artic. 10. in brevioribus comment. dub. 6. Dian. 11. part. citat. resolut. 13. qui iudicat, hoc esse de fide, definitum à Martin. V.

1212 Sentiendum ergò est, quod ad quamlibet Bullam Pontificis Summi attendendum est potius, quam ad Augustini doctrinam, vel in illo fundatam: quia ita declarat Alexand.

Ratio est: tum potissima: quia

Pontifici Summo promissum est Christo, quod ut confirmet fratres, hoc est, oves suas, non deficiet illi fides: & in Ecclesia, quæ est Columna, & firmamentum veritatis; est caput, & fundamentalis petra, & in ovibus regendis, iuxta dicta num. 1212. errare non potest; sed hoc de Augustino nullatenus verificatur: ergò potius ad Papæ Bullam, quam ad Augustini doctrinam attendendum est.

1213 Probatum minor: nam licet omnium Patrum consensus in dogmatis fidei sit infallibilis, ut videri est in canon. de locis, lib. 7. cap. 3. num. 20. & affert Corella hic 178. non tamen infallibilis est vnus, etsi maximi Doctoris Sancti sententia.

Tum etiam: quia illa doctrina posset esse, vel retractata ab Augustino, vel absolutè illius non esse: quia hæretici, ut suos errores diffunderent, & firmarent; in pluribus Sanctorum Patrum operibus miscuerunt alia.

TRIGESIMA PRIMA
propositio.

BVLLA VRBANI OCTAVI, in eminenti est subreptitia.
Damnata.

EXPLANATIO.

1214 **S**upponendum, quod Innocentius X. quinque sequentes Iansenii damnavit propositiones, quæ ita se habent; quas P. Corell. hic apponit.

1. Ali-

1. *Aliqua Dei præcepta hominibus iustis volentibus, & conantibus secundum præsentem, quas habent vires, sunt impossibilia: deest quoque gratia, illis quo possibilia fiant.* Damnata.

2. *Interiori gratia in statu natura lapsæ, nunquam resistitur.* Damnata.

3. *Ad merendum, & demerendum in statu natura lapsæ non requiritur in homine libertas à necessitate, sed sufficit libertas à coactione.* Damnata.

4. *Semipelagiani admittebant prævenientis gratiæ necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium fidei: & in hoc erant hæretici, quod vellent eam gratiam talem esse, cui potest humana voluntas resistere, vel obtemperare.* Damnata.

5. *Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omnino hominibus mortuum esse, aut sanguinem fuisse.* Damnata.

1215 Ista ferè omnes propositiones coincidunt cum aliquibus ex hic apposis ab Alexand. VIII. damnatis: nam quinta coincidit cum quarta, & illativè cum quinta. Secunda autem cum sexta, & ex hac sexta infert Iansenius quartam, & suo modo primam: nam præcipuum intentum propositionis sextæ ab Alexand. VIII. damnatæ, ut videri est id eius explicatione, est auferre gratiam sufficientem. Hoc supposito.

1216 Dian. 11. part. tractat. de infallibil. Decret. Pontific. resolut. 1. cum Caram. in Theolog.

fundam. fundam. 4. num. 169. refert occasionem huius Bullæ Urban. VIII. ut suspicatur Corell. hic, num. 183. nam cum Innocent. X. Constitutionem promulgaverit, datam Romæ pridie Kalend. Iunii, anno 1653. in qua ut hæreticas damnavit Iansenii præfatas propositiones, ausi sunt Iansenii Sectatores, ut eius vim evaderent, asserere, non posse Pontificem Romanum definire aliquid circa res fidei extra Concilium Generale; de quo iam dixi num. 1212. & permanente eorum asserto, tempore Urban. VIII. edidit hanc Bullam *In eminenti* declarans in ea idem, quod Innocent. X.

1217 Et cum dura cervice Galliarum aliqui Doctores conabantur negare auctoritatem Papæ ad definiendas res fidei extra Concilium; & quia contra ipsos vrget Bulla Urban. VIII. *In eminenti* ausi sunt affirmare subreptitiam esse talem Bullam; & hoc damnat Alexand. VIII. Vnde.

1218 Sentiendum est, prædictam Bullam non esse subreptitiam, sed verè ab Urban. VIII. editam.

Ad cuius plenioris intelligentiam advertit, quod esse aliquid subreptitium, est idem ac furtivè, id est, occultè ablatum ab alio invito, seu involuntariè se habente. Et hoc in Bullis Pontificis dupliciter intelligi potest; vno modo ex parte Bullam expedientis, nimirum Papæ, quasi furtivè utentis in Bulla auctoritate, sive potestate, qua